

- Ja, så gerne, vær så god at tage plads!

Receptionisten tager telefonen og taster et lokalnummer, og melder den besøgende. Kort tid efter går døren op, igen en kold trækvind. Posten kommer, kvitter her, tak. Ringe efter modtagerne...

Direktøren kommer fobi, spørger efter en forsendelse som han ikke har modtaget endnu, den er ikke i dagens post.

- Kan De ikke se at få den forsendelse ekspederet!

Hun nikker sagtnodigt, velvidende at hun ingen indflydelse har på ankommende post. En receptionist må påtage sig ansvaret for så meget.

Telefonen kimer påtrængende, omstilling til - ja vær så god. Ikke en pause hele dagen igennem. Madpakken må indtages halvvejs i smug, og en tur på toilettet kan til tider blive svær at arrangere.

Efterhånden nærmer dagen sig sin afslutning. Mange er allerede gået hjem, men receptionisten må lige fotokopiere noget som nogen skulle have brugt for en time siden, på den måde bliver hun den sidste der forlader firmaet den dag - ja for den sags skyld det år, for det er sidste arbejdsdag inden Jul. det med jul har Erika nu ikke mærket meget til, selvom de da har et juletræ stående i firmaet.

Det er lidt halvsent da hun kommer hjem, man tjener ikke alverden som receptionist, da slet ikke i det firma, selvom arbejdsdagen er lang. Lejligheden ligger på kvisten, huset er saneringsmodent, og S-banen kører forbi lige udenfor vinduet. Men lejligheden er billig, det er derfor hun bor her.

Hun åbner døren og tænder lyset, for det er mørkt her i december.

Maira ligger i sin kurv, omgivet af legetøj, Erika har ladet en lille transistorradio være tændt mens hun var væk, i - ja snart 12 timer. Den er indstillet på en station der sender klassisk musik. Lige nu spiller de et blidt stykke musik, det hedder Mona Lisas latter. Erika klapper Maira, og tager hende op til sig, og stryger den bløde pels.

- Nu skal vi ud på en lille tur, vi to!

Hun hjælper Maira til rette i sin håndtaske og forlader lejligheden, krydser vejen, og går hen til et lille anlæg hvor hun går lidt rundt, mens Maira ser til fra tasken. Undervejs hjem igen skal Erika lige ind til købmanden, Maira bliver i håndtasken, det opdager de sikkert ikke i forretningen.

- Du gemmer dig lige lidt, ikke Maira, hun putter hunden lidt bedre til rette i håndtasken. I forretningen får hun det hun skal bruge til juledagene, det bliver ikke ret meget når man nu skal være selv i Julen. Nåja, selv, og selv. Maira er der jo.

En stille støvregn har sat ind da Erika kommer ud af forretningen, og hun iler hjem. Varerne kommer på plads i køleskab og fryser, eller hvor de nu skal hen, der skal også gøres lidt klar til aftensmad. Det bliver et nemt måltid, og billigt. For der er noget andet der venter.

I kurven under hendes brevsprække ligger der en stor tyk kuvert. Den var ventet, og velkommen. Hun starter computeren så den kan varme op, og lægger kuverten ved siden af. Men først skal vi lige have kalenderen...

I den venstre skrivebordsskuffe har hun en folder med papirer. På det øverste ark sætter hun et kryds i et felt der som det sidste venter på sit kryds, derefter også et for ugen og måneden. Arket tæller arbejdsdage, uger og måneder. Nu er dette ark fuldt, det rummer krydser for et helt år. Bag det ligger der 5 blanke ark og venter. 5 år endnu. Så kan hun droppe firmaet, hvis ikke de droppe hende først.

Maden er blevet varmet op, og hun indtager måltidet stående, for der er arbejde der venter.

Inden hun åbner kuverten, lige et kig på netbank og børserne. Hun har 18.000 Kr. som venter på at blive investeret, der er en lovende obligation som har en passende lav kurs. Men hun beslutter sig til at vente. I starten af det nye år vil kursen sandsynligvis falde lidt mere, så har hun også fået renter af nogen kreditforeningsobligationer som har termin 31/12. Måske kan hun så købe for 20.000Kr.

Maira kommer op på skødet og bliver kælet med, Mairas klare øjne stråler mod Erika. Kærligt placerer Erika Maira ved siden af skærmen, og åbner kuverten med manuskriptet som hun skal renskrive. Det giver lidt ekstra her i juledagene, på den måde kan Erika lægge lidt mere til side. Manuskriptet er håndskrevet af en ældre forfatter som ikke kan betro sine tanker til en maskine, det kan kun gøres med blyant og papir. Intet forlag vil have et håndskrevet manuskript, men når Erika er færdig, kan det gå lige til trykkeriet, og det gør det også, for forfatteren er kendt, og værdsat, forlaget tøver ikke med udgivelsen når først værket er klart.

Maira iagttager Erikas arbejde, og den lille hund får et kærlig blik af og til, og et lille klap. Maira har sin yndlings bold liggende ved siden af sig, men leger ikke med den. Det er en glinsende lilla/orange bold med en lille klokke indeni. Maira har andre ting liggende i sin kurv, men bolden her er den bedste.

Erika øvede fingre flyver over tasterne, og manuskriptet toner langsomt frem på skærmen. Det bliver nu nok arbejde til julen over, for manuskriptet er tykt, og Erikas erfaring siger at bogen i sin endelige udformning vil blive på et sted mellem 4-500 sider.

Mairas blanke øjne iagttager tålmodigt Erikas arbejde, for Maira er meget tålmodig. Maira er en tøjhund.

Maira, himlens "lille hund" der græder over tabet af sin herre Ikarios, som ifølge legenden blev dræbt af hyrder der havde drukket hans vin ufortyndet. Maira, Erikas lille stofhund som hun fik af en ungdomsven for så mange år siden da hun bare var 16år - en ven hun mistede bare få dage senere på grund af en spritbilist.

Udenfor ruller et S-tog forbi.

Erika vender sig igen til arbejdet, og fingrene flyver over tasterne, men efterhånden nærmer uret sig 23, og det er tid til at tage Maira med en tur ud på hjørnet inden sengetid. Studieværten på radioen annoncerer dagens sidste nummer, det bliver Gustav Holst' Planeterne, Jupiter-symfonien: Glædes-bringeren. Studieværten forklarer valget af dette stykke musik med at det er hans sidste dag på jobbet før pensionen. Ja, du kan sagtens, du.

Erika rydder op og lukker for computeren, mens Jupiter symfonien spiller, den kan hun også helt godt lide.

Da stykket, der varer 8 minutter er forbi, tager hun frakken på og Maira får sig en lille tur i håndtasken. Den bliver ikke lang, for hvem er tryk ved at gå på gaden på denne tid af døgnet?

Tilbage i lejligheden gør hun sig klar til natten, ugeavisen som lå sammen med den tunge kuvert med manuskriptet vil hun lige læse lidt i inden hun slukker lyset. Erika kravler i sin seng, og Maira bliver puttet ved siden af hende.

Erikas blik glider over artiklerne i ugeaviserne, jul, jul, tilbud, ja, det er fint, efter jul kan jeg få det til halv pris! Ejendomsannoncerne, store huse, små huse, et lille hus på landet, lige til en tilværelse uafhængigt af andet end det man selv kan tjene. Husdyr, landskildpadder, dværghamstre, hundehvalpe.. At tænke sig et rigtig lille levende varmt dyr! Tanken varmer.

Men i skrivebordsskuffen ligger stadig 5 tomme kalender ark og venter på deres krydser. Hun slukker lyset, og krammer nænsomt Maira ind til sig.

Udenfor ruller et S-tog forbi.